

Shrnutí v českém jazyce

Název práce: Autorská práva k výtvarnému dílu

Abstrakt:

Tato diplomová práce se zabývá autorským právem, a to se zřetelem na výtvarné dílo. Po krátkém úvodu o pramenech autorského práva v České republice a v Evropské unii následuje výklad toho, co vlastně předpisy ČR rozumějí pod pojmem „výtvarné dílo“. Je zde prokázán závěr, že díla výtvarného umění, ať už jsou v zákonech definována jakkoli, jsou nějakým způsobem chráněna prakticky ve všech státech světa.

Následující kapitola, nazvaná „Hmotný nosič díla výtvarného umění“ vysvětluje rozdíl mezi dílem a jeho hmotným nosičem, tedy věcí pomocí níž je dílo vyjádřeno. Jde o nesmírně důležité východisko týkající se všech vlastníků hmotných výtvarných děl. Ti totiž nemají k těmto předmětům tak neomezené vlastnické právo, jak by se mohlo zdát.

Část věnovaná majetkovým právům autorským se zaměřuje především na popisy jednotlivých způsobů užití díla. Způsoby užití díla vyjmenovává a popisuje autorský zákon ČR obecně, aby byly aplikovatelné na všechny druhy autorských děl. Pomocí příkladů je ale v této práci ukázáno, co si pod jednotlivými způsoby užití představit v praxi, např. co lze považovat za rozmnoženinu obrazu či sochy, a v čem spočívá jejich sdělování veřejnosti. Kromě toho jsou popsána volná užití a zákonné licence, tedy podmínky, za nichž může kdokoli užít díla, a do autorských práv přitom nezasahuje. Do podrobností jsem se pak zabýval právem na odměnu v souvislosti s opětovným prodejem originálu díla, což je institut typický pro díla výtvarného umění. Vzhledem k tomu, že toto právo se týká trhu s uměním, který nezná hranic, a vzhledem k tomu, že právo na tuto odměnu je regulováno samostatným předpisem platným v celé Evropské unii, je kladen důraz nejen na úpravu v České republice, ale v Evropské unii vůbec. Podobně jsem pojmul i výklad institutu práva na tzv. „náhradní odměnu“, ačkoli jeho ekonomický význam není pro autory děl výtvarného umění a jejich dědice příliš velký.

V kapitolách o licenční smlouvě a o mimosmluvní odpovědnosti za porušení předpisů autorského práva byly, kromě samotného výkladu, přidány taktéž zmínky o aplikovatelném právním řádu podle nařízení Brusel I a Řím I, pro vztahy vznikající napříč státy Evropské unie.

Úplně na závěr je zařazen oddíl o „ultima ratio“ ochrany autorského práva: o trestných činech porušení autorského práva a padělání a napodobení díla výtvarného umění tak, jak je zná trestní zákoník ČR z roku 2009.

Klíčová slova: Autorské právo, výtvarné dílo